

- 2) Czy w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze art. 204 ust. 1 lit. a) w związku z art. 215 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. (kodeks celny) ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że w tej sytuacji dług celny powstaje w państwie członkowskim załadunku i to państwo członkowskie jest właściwe dla poboru należności celnych przywózowych, chociaż dopiero w chwili rozładunku okazuje się, że przewoźnik dokonano do państwa członkowskiego, dla którego brak jest zezwolenia na ruch wewnętrzny?
- 3) Czy ponadto w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze art. 61 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przedstawionych okolicznościach przywóz następuje w państwie członkowskim załadunku i to państwo członkowskie jest właściwe dla poboru podatku VAT z tytułu przywozu, chociaż dopiero w chwili rozładunku okazuje się, że przewoźnik dokonano do państwa członkowskiego, dla którego brak jest zezwolenia na ruch wewnętrzny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa niektórych starych instalacji elektrycznych w miejscu pracy, ustanawiające wymogi dotyczące wykonania instalacji elektrycznych, budowy sprzętu elektrycznego i zabezpieczeń związanych z tym sprzętem w celu zagwarantowania pracownikom ochrony, stanowią przepisy techniczne w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych ⁽¹⁾ oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, których projekty muszą być przekazywane na mocy art. 8 ust. 1 akapit pierwszy tejże dyrektywy?

- 2) Czy przepisy krajowe, takie jak art. 8–13 wspomnianego dekretu królewskiego z dnia 2 czerwca 2008 r., stanowią środki w rozumieniu art. 1 *in fine* wspomnianej dyrektywy 98/34/WE, które państwa członkowskie uznają za niezbędne dla ochrony osób, a w szczególności pracowników, podczas stosowania produktów i które pozostają bez wpływu na produkt?

⁽¹⁾ Dz.U. L 204, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 19 lipca 2010 r. — Scrl Intercommunale Interrosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid) przeciwko État belge

(Sprawa C-361/10)

(2010/C 274/15)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Scrl Intercommunale Interrosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid)

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy krajowe, takie jak art. 8–13 zaskarżonego dekretu królewskiego z dnia 2 czerwca 2008 r. w sprawie

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-375/10)

(2010/C 274/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i E. Adsera Libera, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2007/36/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym, a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o przyjęciu tych przepisów, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 15 tej dyrektywy.